

"شهادت رفقا و تیسر باران آنها بدست دشمن
نی تواند از قدرت سازمان و فعالیت آن
بکاهد چه جای خیالی رفقا را کسانس که
سازمان می پیوندند پسر می کنند و سلاح آنها
را در دست می گیرند"
از " نامه به رفیق مادر "
(فرزنده ۱۱ساله رفیق مادر)

" انقلاب ایران همچون درخت تناوری است که ریشه های قطور
در دل خاک وطن جای دارد .
پسر من و نظایر پسر من تنها شاخه های این درخت هستند
و دشمن تنها می تواند شاخه های این درخت را بزند ولی ریشه
همچنان پا برجاست و با زدن هر شاخه ، شاخه های بسیاری
خواهند روئید پس من از مرگ فرزندم دلگیر نیستم ، امید
من به شاخه های جدید است ."

مادر رفیق شهید غفور حسن پور

" نه تنها نادر بلکه خودم و تمام فرزندان دیگرم باید در جنبش
رهائی بخش که آغاز شده شرکت کرده و بر علیه دشمن بجنگیم
و اگر مرگ پیش آید باستقامت برویم ."

رفیق مادر شایگان

آری، آری، خلق بر میخیزد

زمین بلرزه درآمد ، "مرگ بر مزدوران ..."

فریاد ناتمام ماند .

صدای انفجار مهیب بود ، دشمن بهراس افتاد .

رفیق بچه خروش برآورد ، این رفیق مادر است ، افتخار بر او .

پایگاه در محاصره مزدوران است ، بسیج دشمن باور نکردنی است ،

روحیه رفقا عالی است .

رفیق مسئول آخرین وظیفه سازمانی رفقا را یادآوری می کند .

رفقا هیچ چیز سالم بدست دشمن نیافتند .

یک جریرک زنده دستگیر نمی شود ، یک جریرک هرگز تسلیم نمی شود .

مدارک می سوزد ، کلیه وسائل بلا استفاده است .

دشمن سرد است .

رفیق مسئول ندا می دهد :

رفقا سلاح برگزید ، آماده اجرای طرح فرار باشید .

لحظه با شکوه زندگیمان فرا رسیده است ،

" بلشویک وار بیاید جنگید چه کند بر دل چون آتش ما ، آتش تیر ."

آتش کشیده می شود ، نبرد در می گیرد ،

فریاد رزم آوری رفقا در محله می پیچد .

سرگرد بر مزدوران ، پیروز باد انقلاب مسلحانه خلق ،

جسارت بساد کمونیسم .

رفقا مشغول اجرای طرح فرارند ، حلقه محاصره تنگ تر می شود .

رفیق بچه تیر می خورد ، زخمی است ، فریاد بر می آورد :

تا پای جان می جنگم ، پیروز باد راه خلق .

ساعتها می گذرد ، همسایه ها خموشند ، رفقا در جوش خروشانند .

مزدوران پست از شجاعت بیگانگان خلق مات و مبهوت اند .

دشمن دیوانه وار بهر سوی شلیک می کند .

رگبار مسلسل رفیق دختر مزدوران را میخکوب کرده است .

رفیق مسئول چند کوبه آنطرف تر در جنگ وگزیسز است .

رفیق بچه به مقابله مشغول است .

فریاد پیروز بساد انقلاب مسلحانه رفیق بچه ناتمام ماند .

رفیق بچه شهید شده است ، افتخار بر او ...

آوای شلیک رفیق مسئول بناگاه خاموش می شود ،

فشارک هایش باخبر رسیده است .

مبارزه مسلحانه در گوره، راه پابی بسیج خلق

کارگر مسلحانه مبارزه می کنند و در این راه خونین، از فد اکردن جان
خود باکی ندارند . خلق در فریاد های "مرگ بر شاه و امپریالیسم"
"زنده باد زحمتکشان" "جریکها ، که در واپسین دم زندگی پیروز
افتخار این رهگشایان راه خلق در ضای جامعه طنین می افکند ،
آوای خویش را می شنوند .

مردم جهان و نیروهای شرقی حتی با خواندن اخبار ساخته
و پرداخته خود رژیم که توسط خبرگزاریهای پخش شده است ،
می توانند بواقعیات مبارزه ای که در جریان است و همچنین وسعت و
تداوم مبارزه مسلحانه در ایران بی ببرند . بدین ترتیب بنبر و واقعی
که بین نیروهای خلق و ضد خلق در خیابانهای پایتخت و شهرهای
مختلف ایران بوقوع پیوسته ، بی برده و بروشنی ببینند که خلقی
بیدار می شود و یکی دیگر از حلقه های زنجیر امپریالیسم جهانی
شروع به گسستن میکند ، و طلیمه ظهور وینام دیگری ، اما اینبار
در ایران ، نمایان میشود .

رژیم شاه خائن ، که از او جگری جنبش نوین انقلابی ایران بوحشت
افتاده است ، میکوشد تا توسط به حربه هاوشیوه های کیف و بدعی
حال کهنه شده ، بین مردم تخم یاس پاشیده و خلق را نسبت به
بیشقراولان خود بد بین نماید . رژیم سعی می کند قدرت سرکوب
خویش را زیر نره بین گذاشته و با حیل و نیرنگ چنین وانمود کند
که بر بخشی از سازمانهای انقلابی تسلط یافته ، ولی درست در همین
موقع ناچار است دست خود را رو کرده و بضعف خویش اعتراف کند
و حتی در روزنامه ها و راد یواعلام میکند که بموجب "قانون" هر صاحب
خانه ای که نام و نشان مستاجرین خود را با اطلاع مقامات امنیتی نرساند
چنین وچنان خواهد دید و به زندان محکوم خواهد شد . وینا
شاه از روی ناچاری شخصا بضعف دستگاههای سرکوب خود در
مبارزه با گروههای انقلابی اعتراف می کند . همچنین رژیم وابسته
شاه بعبت می گوید سازمانهای پیشتاز انقلابی را بعوامل وگشورهای
خارجی منصوب سازد . غافل از اینکه این عوامفریبی رژیم هم بی
شر است و مردم بخوشی می دانند که این خود رژیم است که تا کلو در
منجلاب خیانت به خلق و نوکری با امپریالیستها فرو رفته است ، خلق
و ایمان خلل ناپذیرشان بخلق خویش اعتقاد و اطمینان کامل دارد .
و این یکی از بزرگترین دستاوردهای جنبش نوین انقلابی ایران است .
بنا بر اصل استقلال و عدم وابستگی و انکا بخلق زحمتکش ایران

در اواخر اردیبهشت امسال طی درگیریهاییکه در سه نقطه
تهران و سه شهر رشت ، قزوین و کرج بین انقلابیون مسلح خلق
و مزدوران رژیم شاه بوقوع پیوست ۲۱ رفیق انقلابی شهید شدند .
تا کنون اسامی چهارده نفر از این انقلابیون چیریک آشکار نشده
است . رژیم شاه مانند همیشه از تلفات واقعی مزدوران خود
پرده ببرد داشته و تنها خبر کشته شدن یک سرهنگ شهربانی ، رئیس
کلانتری طلبک ، و چهار پاسبان و زخمی شدن رئیس پاسگاه کسن را
منتشر کرده است . ولی اخباری که از ایران می رسد خبر از کشته
شدن وسیع مزدوران رژیم می دهد . این اخبار حاکی است کسه
تلفات نیروهای رژیم بالغ بر ۵۰ نفر است . و رژیم برای جلوگیری
از تضعیف روحیه قوای سرکوب و رسوایی در مقابل مردم از افشا
خود داری کرده است .

در این درگیریها ، در بین رفقای چیریک حداقل ۶ رفیق دختر
یک رفیق مادر دلیر و دو رفیق پسر سنهای ۱۲ و ۱۴ سال
(فرزندان رفیق مادر شایگان) نیز شرکت داشته اند که تا آخرین
فشارک و مهمات جنگیده سپس خود را فدای خلق نمودند .
درگیری هر چیریک یا واحد چیریک با مزدوران شاه در عین حال
سختی است بین چیریک با خلق خود که نوید می دهد ، چیریک زنده
است ، مبارزه ادامه دارد ، پیشاهنگ رشد می کند ، اسلحه چیریک
بزمین نمی افتد . آری خلق از مبارزه خونین پیشاهنگ خود این را
می فهمد و رژیم شاه خائن و امپریالیستهای غارتگر ناقوس مرگ خود را .
چیریک رویا روی با دشمن می جنگد ، فدائی می دهد ، ولی
صدای ناقوس بلندتری گوید : خلق سازش نمی کند ، پیشاهنگ
مسلح به پیش میرود و سرانجام رژیم فاشیستی شاه ، ارتجاع و
امپریالیسم نابود خواهد شد .

تأثیری که این درگیریها در سطح جامعه ما و همچنین در افکار
عمومی جهان گذاشته بی نظیر و درخور بررسی و تعمق زیاد است .
وسعت عملیات ، طول مدت نبرد ، که باعتراف مطبوعات مزدور رژیم
سه ساعت بطول انجامیده و در حقیقت طول نبرد قهر آمیز چیریکهای
خلق با عوامل دشمن ، بیش از ۶ ساعت بوده است - برای
انبوه مرد میکه ناظر این درگیریها بود ، یا غیر مستقیم از جریان امر
و قوف یافتند ، رویا روشی نبرد پیشقراولان خلق را علیه رژیم شاه
بیش از پیش ملموس تر می کند .

تسوده در مشاهده ات مستقیم خود می بیند که چیریکها برای
رهائی توده های محروم و خدمت به آرمانهای والای خلق و طبقه

سرنگون باد رژیم موناگرکو فاشیستی پهلوی و امپریالیستهای حامی آن

صدای انفجار شدیدی بهرآه يك شعار ، جاويد باد كونيستم.....
 رفیق دختر با خوشی می گوید : این رفیق مسئول است ، افتخار بر او .
 رفیق دختر تنهاست ، بخلق می اندیشد ، پیروز باد راه خلق .
 او همچنان خروشان است ،
 آخرین گلوله را بسوی دشمن خلق شلیک می کند .
 نارنجک بر کشیده و به مزدوران حمله می برد .
 پیروز باد راه خلق ، زنده باد کارگر . . . . .

* * * * *

ظهر است ، صدای شلیکها خاموش گشته است .
 اهل محل سر کوجه جمع اند ، مزدوران در تب و تابند .
 زن جوانی می گوید : بچه شان با ادب بود ،
 همیشه بمن سلام می کرد ، مردمان خوبی بودند .
 پیر زنی مامورین را نفرین می کند ،
 پسرجوانی نگاه نفرت باری بجناب سرگرد می کند .
 بقال سر کوجه می گوید :
 دختر در پشت بام دست کم ده مامور کشته است .
 مشتری می گوید : دختر نبود شیر زن بود .
 خبر در شهرها می پیچید ،

"بازهم خرابکاران با مامورین برخورد کردند ."
 در دانشگاه همه می گویند :
 درود بر کسانی که براه خلق ایستادند .
 سر کلاس درس خانم معلم در فکر است ،
 این بچه های خوب چریکهای فرد آیند .
 در کارخانه کارگری می گفت :
 اینان قاتلان صاحب کارخانه جهان جیت اند .
 در قهوه خانه کارگری می گفت :
 من بیکار یکی شان را دیده ام دختر جوانی بود ،
 روزنامه ای بمن داد ، رویش عکس سلسل داشت ، قرمز بود !
 دستفروش پیری می گفت : من هم یکی اش را دیدم ،
 اول ندانستم ، پسر جوانی بود .
 قیمت پرتقال را پرسید ، گفت چند است ؟
 کران بود نخرید ،
 گفت : ما فقیر فقرا را چه به پرتقال خوردن ،
 یکی را پوست کندم ، باو دادم خواست .
 گفتم پول نمیخواهم ، خواست ، باز هم باو گفتم ،
 گرفت و خورد . بعد ماچم کرد ، چشمانش پراشک بود ،

کافندی جایی در آورد ، روی آنهم عکس از سلسل بود !
 بمن داده گفت : زنده باد کارگر و رفت ، دیگر نه بدش .
 گاهی باز فکر می کنم ، عجب جوان خوبی بود ،
 شبیه برادر من هم بسود .
 دوست دستفروشی می گفت :
 من خودم از کسی که جریان را دیده شنیده ام ،
 دخترک می گفته : زنده باد کارگر .
 قهوه چی گفت : آفرین بر این دختر .
 * * * * *
 روزها میگذرند ، مردم بهبود یگر میکنند ،
 هستند کسانی که می جنگند ،
 هستند کسانی که خواهند جنگید .
 مردم از یکدیگر می پرسند تا به کی بنشینیم ؟
 آیا مردم بیا خواهند خواست ؟
 هنوز همه جواب را نمیدانند ، اما
 کم نیستند کسانی که میگویند ،
 آری ، آری ، خلق بر می خیزد !

بقیه مبارزه مسلحانه در کوره راه با پی بسج خلق
 پیشاهنگان انقلابی خلق ، بهمکاری و تعاون متقابل نیروهای انقلابی
 منطقه ، در مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع حاکم در منطقه معتقدند .
 پیشاهنگان جنبش نوین انقلابی خلق ، از همان آغاز نبرد
 مسلحانه رهائی بخش ، بر اساس منافع مشترک خلقهای ستمکش و اسیر
 منطقه ، صدقانه بهمکاری همه جانبه با نیروهای انقلابی منطقه پیوسته
 با جنبشهای آزادیبخش خلقهای عمان و فلسطین عمل کرده اند .
 این حق مسلم خلقهای تحت ستم و استعمار امپریالیسم است که با
 همکاری و اتحاد منسجم نیروهای خود علیه امپریالیسم غارتگر و
 بران ساز و طبقات ارتجاعی و قدرتهای وابسته بدان مبارزه انقلابی
 مسلحانه مشترک بپروازند .
 شك نیست که درگیریهای حماسه آفرین اخیر حاوی ضررسانی
 سازمانهای انقلابی مسلحانه و بخصوص سازمان چریکهای فدائیس
 خلق بوده است . اما بررسی علمی از شرایط خاص کشورمان و
 آگاهی به آغاز مرحله نوینی که مبارزه مسلحانه پس از پشت سر گذاشتن
 مرحله تثبیت خود در سطح جامعه با آن روبرو است ، ما را باین
 نتیجه منطقی می رساند که وارد آمدن این نوع ضربات امسری
 غیرعادی نیست . بدیهی است که در آغاز هر مرحله از جنبش تا
 کشف قانونمندیهای آن مرحله از مبارزه تحمل ضربات امری طبیعی
 است و با کسب تجربه از این ضربات است که راه مبارزه در هر
 مرحله هموار گردیده و سرانجام راه پیروزی انقلاب خلق پیرو
 می شود . اکنون که مبارزه مسلحانه در راه بسج توده ها قدم گذارده
 است ، توانائی آنها دارد که در جهت تجربه اندوزی با چنین ضرباتی
 مصاف دهد . بی جهت نیست که می بینیم سازمان چریکهای فدائی
 خلق ، این سازمان پیش آهنگ خلق و طبقه کارگر ایران یکسال
 پیش چنین نوشت : " تجربه علمی نشان داد که برای رهگشایی
 هر مرحله نوین مبارزاتی ، جنبش تلفات نسبتاً زیادی را بایستد
 تحمل نماید . " (تکیه از ماست) تجربه اندوزی جنبش از تلفات
 سنگین فاز آغاز ، مرحله تثبیت مبارزه مسلحانه (سال ۵۰) و پشت
 سر گذاشتن آن مرحله پس از کسب این تجارب ، حاکی از صحت این
 حقیقت است . بدیهی است که رشد جنبش انقلابی و وسعت سازمانی آن
 بناچار برخورد آنها با نیروهای دشمن زیاد کرده و تلفات بیشتری را
 از طرفین نبرد موجب می شود . همانطور که رفتای چریکهای فدائی
 بیان کرده اند تلفات آغاز هر مرحله نوین مبارزاتی برآئب سنگین تر
 از دوران پس از آن و بخصوص در پایان مرحله است .
 واقعیت این است که مبارزه مسلحانه پاسخ بیک ضرورت مشخص
 تاریخی میهن ماست و تا هنگامیکه شرایط عینی و ذهنی برای رشد
 مبارزات مسلحانه وجود دارد ، که این شرایط در کشور ما تا پیروزی

کامل خلق بر ارتجاع و امپریالیسم وجود خواهد داشت . جنبش
 انقلابی مسلحانه در یک پروسه پرفراز و نشیب برشد خود ادامه خواهد
 داد . ریشه مبارزات پیشقراولان خلق در دل خلق بوده و ایسن
 نبوده است که فرزندان پیشگام خود را در درون خود می پروازند .
 تنها کسانی که بعلت دور بودن از محیط پراتیک انقلابی و عدم
 شناخت صحیح از روند مبارزه بطور عام و مبارزه مسلحانه با ویژگیهای
 خاص خود در ایران ندانند ، ممکن است از این درگیریها
 ضربات تاکتیکی دشمن دچار یاس و حیران شوند . از طرفی
 اپورتونیستهایی که در آرزوی شکست جنبش نشسته اند ، با دیدن
 چنین صریه هائی فاتحه جنبش را خوانده و آنرا شکستی استراتژیک
 برای جنبش می دانند . همچنین اپورتونیستهایی که می گویند تنها
 میزان تلفات را هولناک و غیر قابل جبران جلوه داده و باین ترتیب
 اعتبار مبارزه مسلحانه را ، اینبار از زاویه دیگری ، زیر سؤال قرار
 دهند و در مقابل میکوشند مجدداً به تئوری کهنه " توسل به
 نیروهای ماوراء مرزها ، پناه ببرند . پاره ای از آنها اینطور تبلیغ
 می نمایند که راهی جز دخالت جناح معتدل آمریکا وجود ندارد ،
 پاره ای دیگر دخالت شوروی را یگانه راه حل مساله می دانند .
 ولی خلق ما بخوبی می داند که اگر امپریالیستها رژیم دست نشانده
 دیگری را جانشین رژیم شاه خائف کنند ، غارت خلق همچنان دنبال
 خواهد شد و تسلط امپریالیستها بر ایران همچنان ادامه خواهد
 یافت . بنابراین با توجه به تضاد رشد یافته خلق و ضد خلق
 چاره ای برای خلق باقی نمی ماند جز اینکه با اتکا به نیروی خود
 و بر محور مبارزه مسلحانه ، رژیم فاشیستی شاه را سرنگون کند و
 راه را برای مرحله بعدی انقلاب فراهم نماید . اکنون دیگر نسه
 تنها عناصر پیشرو و مبارز ، مبارزه مسلحانه را بعنوان تنها راه
 سرنگون کردن رژیم و طبقات ارتجاعی حاکم و قطع نفوذ امپریالیسم
 ضروری می دانند ، بلکه روز بروز بخش وسیعتری از خلق بحقانیت
 این مبارزه می می برد . و در این راه اهمیت استراتژیک نقش محوری
 مبارزه مسلحانه در رابطه با سایر اشکال مبارزه در جامعه ما بیوت
 رسیده است .
 امروز دیگر این حقیقتی است که ، هر مبارزی که بخاک می افتد
 دها مبارز دیگر آماده اند که ، اسلحه او را بگیرند و مبارزه را
 ادامه دهند . شمه چند سال کوشش و پیگیری ، پایبندی
 و پایداری ، دلوری و جانبازی و فدائی دادن در راه خلق و
 رهگشائی و تثبیت مبارزه مسلحانه در ایران بوده است .
 قدم نهادن در مرحله جدید مبارزه مسلحانه یعنی راه بسج توده
 ها و پل زدن به طبقه کارگر - این طبقه تا بآخر انقلابی - و

پیوند با مبارزات توده ای اقتدار و طبقات خلق ، در شرایط خاص
 کشور ما که دارای آنچنان رژیم فاشیستی است که نظیر آن در جهان
 کمتر است ، کاری است بس دشوار و مستلزم فدائیکارها و ضرباتسی
 بی شمار . ولی شك نیست که پیشقراولان خلق با تکیه به پشتیبانی
 بالقوه خلق ، که طی شش سال مبارزه مسلحانه زمینه های بالفعل
 در آمدن آن بمقیاس زیادی فراهم آمده است و بصورت رشد عنصر
 قهر در اغلب حرکات اعتراضی و مطالباتی دانشجویان ، کارگران ،
 دهقانان و سایر اقشار و طبقات خلق مشهود است ، قادر خواهند
 بود این فاز از مبارزه را هم با موفقیتی پشت سر گذاشته و جنبش
 را باز هم بسطح والاتری ارتقا دهند .
 در رابطه با اوجگیری مبارزات مسلحانه پیشقراولان خلق ،
 وظیفه جنبش دانشجویی خارج از کشور و ایرانیان و عناصر میهن
 پرست است که هر چه بیشتر افکار عمومی را در جریان این مبارزات
 و علل پایه ای آن بگذارند . تنها کافی نیست که از اختناق حاکم
 بر ایران و جنایات رژیم شاه سخن گفت - کاری که در حد خود
 لازمست - بلکه ضروری است که مبارزات انقلابی مسلحانه پیشاهنگان
 خلق ، مبارزات اعتراضی و مطالباتی کارگران ، دهقانان - که در
 اغلب موارد بنا بر سرشت سیاسی و شرایط خاص جامعه ایران به
 برخورد های خونین منجر میشود - و مبارزات انقلابی روحانیت شرقی
 و مبارزات و درگیریهای دانشجویان با پلیس ، برجسته شوند و بیک
 کلام ضروری است که دفاع انساندوستانه جای خود را به دفاع سیاسی
 از حقانیت مبارزات و مبارزین بدهد .
 امروز شرکت دختران و زنان انقلابی در مبارزات مسلحانه ، کسه
 بطرز چشم گیری روبه رشد است ، شرکت نوجوانان در مبارزه انقلابی
 و در نبرد مسلحانه رویاروی با مزدوران شاه ، پدیده نوینی است که
 در سطح مبارزات انقلابی جهان کم نظیر است .
 اینها جنبه هائی است که باید برجسته شوند و همراه بسا کار
 توضیحی و افشاکاری از رژیم فاشیستی شاه ، از حقانیت مبارزات
 مسلحانه خلقهای ایران در سطح جهان دفاع شود . و کوشش در
 جلب پشتیبانی و حمایت محافل شرقی جهان از این مبارزات بعمل
 آید .
 پیروز باد مبارزه انقلابی مسلحانه در راه بسج توده ها .
 درود و افتخار به رزمندگان انقلابی که با خون خسود
 درخت انقلاب ایران را آبیاری میکنند .
 سرنگون باد رژیم مغرور پهلوی
 نابود باد سلطه امپریالیسم پسرگردگی امپریالیسم آمریکا
 در ایران

پیروز باد مبارزه انقلابی مسلحانه در راه بسج توده ها